

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opusculum Theologico-Canonicum De Sponsalibus

Kugler, Johann

Norimbergæ, 1705

Quæstio V, An matrimonium superveniens omnem vim, & obligationem Sponsalium præcedentium cum alia contractorum extinguat. Ex num. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40883

Q U Æ S T I O V,

An matrimonium superveniens omnem vim, & obligationem Sponsalium precedentium cum alia contrahentium extinguat.

Ex num. 11.

77. **A**ffirmat Sanchez l. 1. D. 48. n. 3. Laym. l. 5. tr. 10. p. 1. c. 2. n. 22. Pirrhing de Sponsal. n. 59. Præter Veteres apud Sanchez, ab his & Mastrio citantur Tanner, Dicastillo, Bonacina, Tancradus, Becanus, Lessius, Fillius. Steph. à S. Gregor. Negat Palau de Sponsal. D. 1. p. 21. n. 4. Zoësius n. 34. König n. 62. super tit. de Sponsal. P. Wex in Opusculo Canonico Trid. de Sponsal. p. 1. § 7. n. 13. Mastrius de Matrim. Sacrm. D. 7. n. 310. Apud hos Pontius, Tamburinus, Haunold, Coninck, Sporer, Henricus Majer, Hurtadus, Aversa, Caspensis, Herinck, & plures apud Sanchez. Propendit Ilfing tr. 6. D. 9. n. 25. & Busenbaum, utramque ut probabilem refert Oberascher. Probatur negativa 1°. Matrimonium superveniens non extinguit priorem Sponsalium obligationem ex natura rei; compatitur enim illa, se cum matrimonio; quamvis executio ejus sit suspensa; sed neque eam extinguit jure positivo; quia textus ab adversariis citari soliti tantum dicunt talem maritum debere manere cum conjugē; an verò primæ Sponsæ fidem servare teneatur, si matrimonium dissolvatur, sive per

mortem, sive per ingressum alterius partis in Religionem, nihil decidunt. ergo. 2°. Matrimonio Superveniente non extinguitur votum castitatis, vel ingrediendæ Religionis; sed tantum suspenditur, juxta dicta n. 56. ergo nec Sponsalia extinguuntur; præsertim cum Sponsalia de se fortius ligent, quia ex justitia, quam votum, obligans ex virtute Religionis. 3°. Matrimoniô per mortem alterius partis, vel per ingressum Religionis dissolutô, cessat impedimentum, quod obstabat, quò minus implere possit talis maritus sponsalia Eprius inita. ergo si Sponsa deserta obligationem non remisit, & expectavit, tenebitur eam implere. 4°. Iniquum est, ut perfidè per superinductum matrimonium resiliens à Sponsalibus, ex hac sua malitia lucrum reportet, cum damno Sponsæ relictæ; *arg. Cap. 7. de Judio.* hoc autem reportaret; nisi priori Sponsæ post dissolutum matrimonium maneret obligatus.

78. Ob. 1°. Nequit fieri, *ut obligatio, que soluta est, iterum contrahatur. c. Quæris 129. de Consecr. Dist. 4. & in perpetuum sublata obligatio restitui non potest. l. Qui res. 98. §. Aream. ff. de solut.* Atqui Sponsalia per matrimonium superveniens sunt soluta, & extincta. *c. Si inter penult. de Sponsal. c. 1. de Sponsa duor. c. ult. XXVII. q. 2.* ergo. R. C. Maj. N. min Nam *c. si inter.* tantum dicitur, quòd tali casu *secundum matrimonium non debeat separari;* & in duobus alijs locis; quòd *debeat cum illa manere, quam duxit: non enim rescindi tantum debet Sacramentum.* Nullibi autem in-
 sinua-

sinuatur, quod obligatio præcedens penitus pereat. ergo manet; sicut juxta adversarios manet obligatio reparandi damna prioris Sponsæ illata. R. 2º, D. min. sunt soluta, & extincta ex parte desertæ Sponsæ C. min. ex parte deferentis, seu illius, qui duxit, N. min. Nam ex hujus parte tantum suspensa sunt, & sopita.

79. Ob. 2º. Vinculum fortius penitus extinguit minus forte, quando sunt ejusdem rationis: sic *qui post votum à se de certa Religione intrandi emissum Religionem aliam etiam laxiorem ingreditur, & profitetur in ipsa, potest (voto non obstante priore, cui tanquam simplici per secundum solenne noscitur derogatum) manere licite in eadem c. 5. de Regular. in 6.* Atqui matrimonium est vinculum fortius, quàm Sponsalia, & quidem ejusdem rationis; nempe justitiæ erga hominem. ergo hoc illa penitus extinguit. Conf. Præcedens votum castitatis, aut ingrediendæ Religionis non extinguitur penitus per matrimonium; sed tantum suspenditur, & impeditur; quia sunt vincula diversæ rationis: ergo è contra cum matrimonium, & Sponsalia sint ejusdem rationis, hæc per illud extinguentur.

80. R. D. Maj. Vinculum fortius extinguit minus forte, si fortius sit indissolubile, & consequenter perpetuò incomponibile cum minus forti C. Maj. si sit dissolubile (sive sit ejusdem, sive diversæ rationis) & cum altero componibile N. Maj. & C. min. N. Conseq. Ideo ergo per professionem extinguitur votum ingrediendæ Religionem strictiorem; quia cum professio
hoc

hoc rerum Ordine indissolubilis sit; ita ut semel professus non possit fieri non professus, nunquam poterit voto alteri Religionem strictiorem ingrediendi satisfieri; adeoque frustranea esset illius obligatio suspensa: è contra autem cum possit matrimonium sive per mortem, sive per ingressum alterius partis in Religionem dissolvi; potest obligatio priorum Sponsalium suspensa manere in marito prius desponsato, & impedimentò oblatò suam vim exequi. Imò notandum est, quòd nec professio Religiosa votum prius quoad effectus cum illa compossibiles penitus extinguat: nam 1.º juxta *c. 5. cit.* Est tali pro voto non impleto pœnitentia imponenda, ut saltèm per hanc satisfaciatur, cum votum implere nequeat. 2.º dicitur tali voto *derogatum*: derogatio autem non est abrogatio, vel totalis extinctio; unde teste Mastrio talis professus obligaretur ad ordinem strictiorem ingrediendum, casu quo Ordo illius laxior extingueretur. 3.º Ibidem tantùm dicitur, quòd talis in Religione licitè manere possit: hoc autem dicimus etiam de marito in nostro casu, quòd possit, imò debeat manere in matrimonio, quamdiu illud non irritatur per mortem, vel professionem compartis. Denique ulterior adhuc disparitas quoad professum est; quia professio in nullius præjudicium cedit, & Deus censetur eam acceptare tanquam aliquid perfectius sibi oblatum locò prioris voti; matrimonium autem cum alia contractum, cedit in prioris Sponsalium præjudicium & injuriam. Ad conf. R. *Causa*
lena

lem illam nec in rei natura, nec in jure esse fundatam; unde do aliam; nempe non extinguere votum præcedens; quia votum est aliquando implebile, nempe matrimoniò dissolutò; adeòque ejus obligatio, licèt suspensa, componi potest cum matrimonio.

Ob. 30. Res priùs unisinè traditione, & postea alteri vendita cum extraditione, ità se cundè emptoris est, ut primo emptori nullum jus ad eam ampliùs remaneat. *arg. l. 15. C. de R. V.* quamvis venditor interesse, aut alias injurias compensare teneatur: ergo etiam maritus ità suò corpus uxori extrahit, ut Sponsæ præcedenti in illud jus nullum remaneat. *R. D. Antec.* Ut primo emptori nullum jus ad eam maneat, quamdiu illa est sub dominio secundi emptoris *C. si ea redeat ad venditorem N. Antec.* Nam hìc eo casu cogi potest, ad eam tradendam primo emptori, nisi eidem priùs satisfactum fuerit teste *Zoes. cit.* ergo pariter maritus, ad quem per mortem conjugis jus sui corporis redit, Sponsæ illud per matrimonium extradere tenetur.

82. Ob. 40. Maritus sciens se adhuc spem habere præcedentis Sponsæ, posset suæ conjugæ mortem machinari; vel ipsa Conjunx ex Zelotypia eandem procurare posset priori Sponsæ: ergo potius dicendum est priorem obligationem penitus extinguere. *R. 10.* Hunc effectum prorsus per accidens sequi posse; nec indè esse sufficientem causam, ut prima Sponsa suo jure privetur. *R. 20.* Hoc potius sequi ex Sententia Adversariorum; Nam maritus, si uxor sibi displicere inceperit, eam faciliùs è medio tollet, si sciat

si sciat se fore liberum ad quamcunque aliam ducendā, quā si putet se ad unam, & jam semel repudiatam Sponsam alligandum: Similiter uxor non itā suspectos habebit amores mariti erga præcedentem Sponsam jam semel repudiatam, & uxori postpositam; nec à marito quidpiam mali metuet, sicut metueret, si sciret ei superesse libertatem finitō matrimoniō quamcunque ducendi. Accedit, quòd prior Sponsa utrique exosa erit, si illa prætenderit jus suum, & sic non erit periculum specialis amoris erga eam in marito, nec Zelotypiæ indè orituræ in uxore.

QUÆSTIO VI.

An Sponsalia dissolvantur per fornicationem Sponsæ vi oppressæ?

Ex num. 13.

83. **N**Egant hoc apud Sanchez & alios *Tabiena, Armilla, Rainerus, Hugo, Rosella*. Melius affirmat Sanchez cum multis *l. 1. D. 55. n. 7. Laym. l. 5. tr. 10. p. 1. c. 2. n. 11. Palaus D. 1. p. 25. n. 5. Geb. de Spons. n. 328. Bonacina de Spons. q. 1. p. 8. n. 1. Ilfing, Pirrhing, Zösius, Vallensis, König, Diana, Oberascher, Spor. Mastrius, & apud hos multi. Probatur 10. Sponsus non tenetur recipere Sponsam sibi raptam, quamvis possit: ergo multò minùs recipere tenetur ab alio corruptam; præsertim cum periculo alendæ prolis alienæ. Antec. prob. c. *Raptor* 33. XXVII. q. 2. ubi dicitur: *Raptor pœnitentiâ publicâ mul-ctetur; raptam verò si Sponsus accipere noluerit, & illa eidem crimini consentiens non fuerit,**